

[Victor Larsen.]

man nu skal, om jeg saa maa sige, pøse endnu mere over paa den fælleskommunale Udligningsfond, end Tilfældet allerede er. I forrige Uge havde vi et Forslag, hvor man fyldte paa den. Nu kommer man igen, og man gør det oven i Købet paa den Maade, at man laver de gældende Regler om, idet man siger: Halvdelen maa bæres af den fælleskommunale Udligningsfond, Halvdelen efter Arbejdsløshedslovens Afsnit V, det vil sige det mellemkommunale Refusionsforbund — og saa er det dog vitterligt saaledes efter den bestaaende Lovgivning, at den fælleskommunale Udligningsfond for sit Vedkommende kun skal have de tre Tiendedele og det mellemkommunale Refusionsforbund de syv Tiendedele. Jeg vil da meget henstille til den højtærede Minister, at vi følger gældende Lovgivning, og at vi, hvis Fordelingen nu skal ske paa den Maade, som Ministeren antyder, med Stat og Kommune, saa ikke anstrenger den fælleskommunale Udligningsfond mere, end Tilfældet allerede har været.

Jeg vil slutte med at sige, at vi afviser ikke dette Lovforslag, aldeles ikke. Vi beklager, at det har været nødvendigt at stille dette i Stedet for et godt Forslag om at yde Arbejde for Understøttelserne. Vi beklager, at man som Motto over alt dette maa sætte: Hvor burde det have været anderledes! Enhver ved, at vi har positive Forslag om Arbejde i Stedet for Understøttelse. Med Henstilling om, at dette trænger dybt ind i Regeringspartiernes Bevidsthed, vil jeg sige for vort Vedkommende, at vi ønsker en Udvalgsbehandling, og vi tilsiger positivt Arbejde i et saadant Udvalg.

Rager: Jeg kan tilsige mit Partis Medvirken til en velvillig Behandling af det foreliggende Lovforslag. Dette Lovforslag ændrer jo Forholdene vedrørende Betaling af Understøttelse til arbejdsløse Personer, flytter Betalingsbyrden fra eet Sted til et andet og søger paa forskellig Maade at rationalisere.

Det Punkt, der behandles i § 1, er Spørgsmaalet om at sætte de daarligst stillede Arbejdsløshedskasser i Stand til uden alt for stærke Kontingentforhøjelser at give deres Medlemmer en Understøttelse, hvis Højde kun kan siges at være lige akkurat passende med det laveste Leveniveau, som man kan tænke sig, at de paa-gældende bør udsættes for.

Det er oplyst af Ministeren i Forelæggelsestalen, at Arbejds mændene har betalt gennem Aar et aarligt Kontingent til Ar-

bejdsløsheds kassen paa 114 Kr., at de nu er oppe paa 124, og at Arbejdsdirektøren har forlangt, at de skal op paa 134. Det er et Tal, der i Forhold til Arbejds mændenes Gennemsnitsindtægter nok maa vække til Eftertanke. Den gennemsnitlige Arbejdsmandsindtægt ligger paa ca. 2 000 Kr., og hvis man vil spørge: Hvor meget betyder det egentlig beregnet som Skat, regnet ud paa den Maade, som vi almindeligvis regner Skat ud paa, i Procent — ja, saa vil det hurtigt vise sig, at det ligger over 10 pCt. af den skattepligtige Indtægt. Det er i Virkeligheden ingen ringe Ekstrabyrde, disse Mennesker bærer for at holde deres Arbejdsløshedsforsikring, og det forekommer mig naturligt, at man under Forhold som de nuværende, hvor Arbejdsløsheden netop inden for Arbejds mændenes Arbejdsløsheds-kasse har været stor, kommer dem til Hjælp.

Man maa heller ikke være blind for de særlige Forhold, der gør sig gældende inden for Arbejds mændenes Arbejdsløsheds-kasse, idet denne Arbejdsløsheds-kasse i Virkeligheden er en Art Opsamlingskasse. Naar et eller andet Menneske ikke kan faa Arbejde inden for den Kasse, som han oprindeligt hørte til, fordi der er daarlig Beskæftigelse i det Fag, sker det jo ikke sjældent, at han kommer over i Arbejdsmandsarbejde og paa et vist Tidspunkt opnaar Overflyttelse til Arbejds mændenes Arbejdsløsheds-kasse. Saa har Arbejds mændenes Arbejdsløsheds-kasse den paagældende som understøttelsesberettiget, indtil han igen har faaet Arbejde over midlertidig Varighed inden for sit eget Fag. Det viser sig jo ogsaa, at Arbejds mændenes Arbejdsløsheds-kasse i Virkeligheden derved har faaet en Mængde Medlemmer, som uden Tvivl i mange Tilfælde er dem til Byrde, og som i hvert Fald betyder en ekstra Belastning paa det Arbejds marked, som staaer dem til Raadighed. Nu kommer jo hertil, at Arbejds mændenes statistisk udregnede Gennemsnitsindtægt, der tidligere laa umiddelbart under 2 000 Kr., netop har bevæget sig saa meget over 2 000 Kr., at deres Tilskudsprocent derved er gaaet ned fra 90 til 85, saa det forekommer mig, at det Forslag, der er stillet om at hjælpe her, er særdeles vel overvejet og særdeles vel paa sin Plads.

Den næste Ændring, der er Tale om, vedrører Spørgsmaalet om, hvilken Tidsfrist man skal fastsætte for Varigheden af midlertidigt Arbejde. Denne har tidligere været 3 Uger med Ret for Ministeren til for enkelte Fag at fastsætte 5 Uger. Dette sidste er efterhaanden fastsat i en Del Fag,